

Bir kısm batı dilcileri, her dilin 1000 yılda %20 öz sözcüklerinden itirdiğine inanıyorlar. Am bu söz ekleyici dillerde hakim değildir oda bunca ki **sözcük özi itsede ayrı "murekkeb" sözlerde "eklenmiş" kaliyur** ve birde bu diller çok "regular" oldukıcun, daha az deyişklere ehtiyacı vardır.

Odur ki 5000 yıl sonrada biz sumer-türk dillerinin bağların tapabiliyürük ve bu hind-avropa dillerinde olan 1000 yile %20 deyişiklik bu dillerde böylece hızı yoktur.

Tam Türk ve Sumer dillerinin "Ekleyici" haletini kullanarak "sözlerin Kökünde" ekleyici halinde aktarmak gerekiyür ve buda onun "Hind-Avropalı" dillerle farkıdır. Maalesef bizim dilciler "türk-sumer" dilinin bu "ekleyici halin" gözönüne alarak, onun araştırmakıcun bir uslub genişlendirmemişler. Ama ben "Sumer-Türk" karşılaştırmasında ister-istemem doğal olarak böylece araştırmaya mecbur kaldım ve gördüm ki doğrusu "Ekleyici Dillerin Araştırma Usulubü"da böylece olmalıdır:

Yani Hid-Avropa dillerinden farklı olarak, sözleri "tekce" yok belke oni "Ekleyici" halindedede gerek araştıram. Şayet siz beni bir "metodist" adlandırarsınız, ama bence bu varsayım yani "ekleyicilik diller araştırma metodu" özide bize yardımcı olabiliyür, Yoksa biz "Sumer-Türk" dilleri gibi ekleyici dilleri, tam onlardan farklı/deyişik olan Hint-Avropa dillerinde genişlenmiş, örnek olarak, "Germen" ya "Latin" dillerinde uygulanan metodlarla, araştırmakım yanlış oldukıcun, heç değerli sonuçlarada varamam. Hind-Avropa dillerinde ekleyici hali olunca sözlerin kökleri deyişik hale düşüb ve tanınmaz hale geliyür ama "ekleyici dillerde", yani bizlerde, **sözlerin köki ekleyici halinde deyişilmezce kaliyur ve ben buni niye gözönüne almiyub ve kullanmiyüm!!!**

Maalesef bizlerde tekce avropa dilcilik kitapların tercüme edib ve sonra onları ezberleyub ve sonrada düşünmeden o "araştırma yolların" yanlışca "türkce araştırmasında" kullanmışlar. ve yanlış metod seçmişler!!!

Bunca benim böyle "özümde çıkarılmış metodum", bence bizim dillere daha "uyğun"dır. düzdür ki kusuride olabilir. Ama bence "Türk-Smer" sözcüklerin biz "ekleyici halde" araştırsak, bu dillerin doğasına daha uygun oluyor. odi bende bu metodu uygulacığam ve umarım ki bu metodın sonucun sizler beyenesiniz!!!

Eski Türkçede, Sumer gibi "Ben=Gae" menasinde de vardır ki bu Divan Luğat-ul Türk"de de gözükmeğdedir. Ama sumercede "men-mu" sözide "men" menasinde işlenmektedir. Buniçun ben bu iki sözün yani "Gae" ve "Ben"nin, Sumercede ve onila bir kök daşıyan türkçede, yerini belirtib ve göstermeğicün, her ikisinin yani "Men-Me-Mu" ve "Gae,Ga" sözün araştıriyorum ta göresiniz bu iki dil bu iki sözcük gibi, birbirine yakındır. "Gae" ve "Men" her iki dilde işleniliyor ve deyişik yerlerde birbiriyile yerlerin deyişiyor. odır ki ben önce "Gae" sözün her iki dilde araştırib sonra "Men-Mu-Ma" sözine geçiyorum.

(1) - Sumerce "Ğae , Ğe = Ben" Sözi,

Türkçe “Qi – Qiya” Söziyle Aynıdır!!!

Sumerce, “Ĝae-Ĝe”= Ben, sözi türkcede de varımiş ve hetta şimdide onun izi kaliyur!

Sumercede bizim varımız:

Ben- Men(Tr) = **gae(Sm)** ĝae [I] wr. ĝa₂-e; ĝe₂₆ "I"

Sen(Tr) = **Zae(Sm)** zae [YOU] wr. za-e; ze₂ "you"

O-Ol-oni (Tr) = **Lu(Sm), Ur(Sm), Ane(Sm), He(Sm)**

ane [HE] wr. e-ne; a-ne "he, she"

he [BE] wr. he₂; he₂-a "be it, be he"

lu [PERSON] wr. lu₂; mu-lu; mu-lu₂; lu₁₀; lu₆ "who(m), which; man; (s)he who, that which; of; ruler; person" Akk. amēlu; ša

ur [HE] wr. ur₅; ur "he; that, this same; maid, female slave; one; corresponding (to one another); like (one another)" Akk. amtu; ištēn; mithāru; šû

Biz = **Menden(Sm)** menden [WE] wr. me-en-de₃-en "we" Akk. nīnu

Siz = **Menzen(Sm)**

menzen [YOU] wr. me-en-ze₂-en; za-e-me-en-ze₂-en; za-e-en-ze₂-en "you (plural)"

on-lar, o-lar = **Ane-ne(Sm)** anene [THEY] wr. e-ne-ne; a-ne-ne "they"

ve ya nasıl ki DANIEL A FOXVOG 'ın kitabı "Introduction to Sumerian Grammar" den alıyoruz :

Sg	1 ğá-e	(older ğe26) I, me (or ğe26-e)
	2 za-e	(older zé) you
	3p e-ne	(older a-ne) he, him, she, her (OB also èn)
Pl	1 me-en-dè-en	(it is) we, us
	2 me-en-zé-en	(it is) you
	3p e-ne-ne	(older a-ne-ne) they (personal), them

şimdiki İstanbul türkesinde deylen, “Ben” ya Azerbaycan türkesi “Men” sözi, sumerce “benem” ve daha geniş menasinde işleniliyür. Ama biz Esgi türkceye baksak “men” sözine okşar türkcede “Qi” sözini de görüyürüz:

“Qi” sözi bir esgi türkce sözdür ve “Divan Luğat-ul Turk”de Mehmud Kaşğarli böylece yaziyur:

“Qi- ” : sevgi ve istek sözidir ve yakınların(kohum ve aylenin) adının dalına yapışiyur. Deyurler: “ətaqi- ”yani, ay benim atam(atacım). ve “ənəqi- ”. Yani, ey benim anam(anacım)”

Divan Luğat-ul Turk

ve gine Mahmud Kaşğarli yaziyur:

“Qeya- ” : küçikleme sözidir(herfe tesğir) bir “müşbe ” sözdür, “ğ”lı ve “q”lı sözlerde. Deyerler: “Oğulqeya- ”. Yani, benim oğlum(oğulcıkım). “Qızqeya- ”. Yani, benim kızım (kızcıkım).

Divan Luğat-ul Turk

- Şimdiki İstanbul türkesinde işletilen –cim “atacım” sözi “-Qi” eklemesinin kalıntısı gibi alkılanmak olabiliyur. Ama Azeri Türkesinde –ci ekleycisi –can gibi işleniliyur ki daha esgi menasından yani “Benim” (sumerce ve esgi türkcede) menasından çok, “benim ruhum” menasında alkılaniyur. Ama bu onun esli menasında içerisinde daşiyur.

Ğea – Ğe = (Ben) sumercede nasıl ekleyci gibide kullanılıyur? (tam türkce “-Qi” gibi)

Şimdi bizim beynimizde bir soru yaranıyor: “Ğae – Ğa” sözi sumercede “Ben”, demektir yok “benim”!!! ve “-Qi – Qeya” sözcüki bir ekleyicidir ve “benim” menasına geliyür, aya sumercede de o “bir ekleyici gibi” yer almıştır? ve “Benim” menaside vermiştir? Bu soruya biz cevabi [DANIEL A FOXVOG](#) 'ın kitabı “Introduction to Sumerian Grammar”den veriyorüz :

The Form of the Possessive Pronouns

		ABSOLUTIVE (-∅)		ERGATIVE (-e)		LOCATIVE (-a) LOC.-TERM. (-e)	
Sg	1	-ĝu10	my	-ĝu10	by my	-ĝá	in my
	2	-zu	your	-zu	by your	-za	in your
	3p	-(a)ni	his/her	-(a)né	by his/her	-(a)na	in his/her
	3i	-bi	its	-bé	by its	-ba	in its
Pl	1	-me	our	-me	by our	-me-a	in our
	2	-zu-ne-ne	your (pl.)	-zu-ne-ne	by your	-zu-ne-ne-a	in your
	3p	-(a)ne-ne	their	-(a)ne-ne	by their	-(a)ne-ne-a	in their

Nasıl ki üsteki yazıda görüyürsünüz, sumercede, “-ĝu” ve “-ĝa” ekleyicileri hamam “DLT”de ya “Divan Luĝat-ul Türk”deki “-qi” ekleyicisi gibidir ve ikisinde “Benim” menasi veriyor. ve buna bir örnek olarak bu cümle vardıl:

SINGULAR			PLURAL		
1	lugal-ĝu10	my king	lugal-ĝu10-ne	my kings	
2	lugal-zu	your king	lugal-zu-ne	your kings	
3p	lugal-a-ni	his/her king	lugal-a-né-ne	his kings	
3i	lugal-bi	its/their king	lugal-bé-ne	its kings	

Ama sumerçe “Ğae – ĝa = Ben” gine ayrı menalarda va hapsi “Ben”le baĝli ekleyici hallerine geliyür ve hulase olarak “Gae” bu hallerde gözükiyor:

INDEPENDENT PRONOUNS (§91)

Absolute & Ergative (∅/e)		Dative (ra/r)	Dimensional (da/ta/šè)
1	ĝá-e (ĝe26-e?)	ĝá-(a)-ra/ar*	ĝá-(a)-da
2	za-e (older zé)	za-(a)-ra/ar*	za-(a)-da
3p	e-ne (older a-ne)	e-ne-ra/er	e-ne-da
1	me-en-dè-en —		
2	me-en-zé-en	—	—

3p e-ne-ne (older a-ne-ne)	e-ne-ne-ra/er	e-ne-ne-da
----------------------------	---------------	------------

*An -e- or assimilated -a- vowel may occur between the pronouns and case markers in 1st and 2nd sg. forms.

Bunun “absolutive” haline örnek olarak:

ġá -e lugal-me-en	l (emphasized) am the king
--------------------------	-----------------------------------

gine ŧimdi ekleyci halinde böyle gözükiyür:

POSSESSIVE PRONOUNS (§101-110)

Absolutive (∅)	Erg./Loc.-Term. (e)	Dative (ra)	Terminative (šè)
1 -ġu10	-ġu10	-ġu10-ra/ur	-ġu10-šè/uš
2 -zu	-zu	-zu-ra/ur	-zu-šè/uš
3p -(a)-ni	-(a)-né	-(a)-ni-ra/ir	-(a)-ni-šè/iš
3i -bi	-bé	-bi-ra/ir	-bi-šè/iš
1 -me	-me	-me-ra/(er?)	-me-šè
2 -zu-ne-ne	-zu-ne-ne	-zu-ne-ne-ra/er	-zu-ne-ne-šè
3p -(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne-ra/er	-(a)-ne-ne-šè

Genitive (ak)	Locative (a)	Dimensional (da/ta/šè)	Plural ((e)ne)
1 -ġá	-ġá	-ġu10-da	-ġu10-ne
2 -za	-za	-zu-da	-zu-ne
3p -(a)-na	-(a)-na	-(a)-ni-da	-(a)-né-ne
3i -ba	-ba	-bi-da	-bé-ne
1 -me	-me-a	-me-da	?
2 -zu-ne-ne	-zu-ne-ne-a	-zu-ne-ne-da	?
3p -(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne-a	-(a)-ne-ne-da	?

Note that many plural forms are reconstructed or attested only in OB or later grammatical texts.

Form of the Genitive Postposition

Sg	1	-ĝu10+ak+∅	>	-ĝá	of my
	2	-zu+ak+∅	>	-za	of your
	3p	-(a)ni+ak+∅	>	-(a)-na	of his, her
	3i	-bi+ak+∅	>	-ba	of its, their (coll.)
Pl	1	-me+ak+∅	>	-me	of our
	2	-zunene+ak+∅	>	-zu-ne-ne	of your
	3p	-(a)nene+ak+∅	>	-(a)-ne-ne	of their (personal)

ve buna örnek olarak bu cümleleri yazmak olar:

For example:	ká iri+ĝu10+ak+∅	>	ká iri-ĝá	The gate of my city
•	<i>burada, "ka" = Kapi</i>	ve	<i>"iri" = kent(orta – yürek)</i>	

ve sonra gine "ĝae" sözün sonunda ayrı halde kullaniliyür:

Genitive and Locative Compared

Sg	1	-ĝu10+a	>	-ĝá	in my
	2	-zu+a	>	-za	in your
	3p	-ani+a	>	-(a)-na	in his, her
	3i	-bi+a	>	-ba	in its, their (collective)
Pl	1	-me+a	>	-me-a	in our
	2	-zunene+a	>	-zu-ne-ne-a	in your
	3p	-anene+a	>	-(a)-ne-ne-a	in their (personal)

ve şimdide gine bir ayrı formada sözün sonunda kullaniliyür:

Irregular Genitive Patterns

Sg	1	ĝá+ak+am	>	ĝá-(a)-kam	it is of me, it is mine
	2	za+ak+am	>	za-(a)-kam	it is yours
	3p	ene+ak+am	>	e-ne-kam	it is his/hers
Pl	1	—			
	2	—			
	3p	enene+ak+am	>	e-ne-ne-kam	it is theirs

SONUC:

sonuc olarak biz görüyoruz ki “Gae - Ga” sözi ki sumerce üsteki hallerde, daha çok “ekleyci” halinde gözükmeğdedir ve doğal olarak bu halde çok işlendiğün, Kaşğarli zamanına, tekce ekleyci “-qi”(ata-qi) halinde ve “benim” menasinde gelib çatmıştır ve böylede gözükmeğdedir ve şimdide gine ekleyci halinde “-cim”(ata-cım) gibi ve “benim” menasinde gözükükiyür.

(2) - Sumerce “m/mu- , -me-en , ma- = Ben” Sözi,

Türkce “men , im = BEN” Söziyle Aynidir!!!

Bu söz şimdikinın tersine sumerde tekce “yapışırken” kullanmaktadır ve bu “ekleyci” hali oni bin yıllerce koruyub ve saklamıştır ve şimdi bize iki halde gelib çatmıştır:

(A) “MEN” ki haman “BEN” demektir ve tekcede kullanılıyur ama “MEN”, sumerce “Benem” demektir. ve sumerdeki “Ğa ya Ğae” nin yerini duşmuştur, ki şimdi o tekce yok ama ekleyici halinde yani “-qi, -cim” gibi kullanılıyur.

(B) “-am” halinde (arab-am) yani ekleci-yapışık, halinde ve “benim” menasinde, kullanılıyur, ve buda tam esgi sumerce gibi yerini ve menasini koruyur.

Ama “ men-ben” sözünün sumercede kullanımı:

“mu-/m-“ gibi

ki oda nasıl ki aşağıda gözükükiyür gerek türkce gibi seslere uykun kullana:

[DIMENSIONAL PREFIX PRONOUNS \(§428-430\)](#)

The pronominal elements which can occur in dimensional prefixes are similar to the prefixes of the hamtu agent, at least in the singular:

DIMENSIONAL PREFIX PRONOUNS (§428-430)

Sg	1	mu/m	
	2	∅/e/r	(unassimilated -e- is not attested before OB)
	3p	n	
	3i	b	
Pl	1	?	(me is predicted)
	2	?	(e-ne is predicted)
	3p	ne	

The several forms of the 1st and 2nd sg. elements alternate according to period and the prefixed case markers with which they occur; this alternation will be discussed in detail apropos of the locative-terminative core prefixes. Like the ergative pronominal elements, certain of the above elements will, according to the phonotactic scheme followed in this grammar, require a preposed prosthetic vowel to render them pronounceable when they stand initially in a verbal prefix chain, viz.:

mu+da+tuş+∅ > mu-da-tuş	He sat with me
e+da+ti(l)+∅ > e-da-ti	He lived with you
n+da+ti(l)+∅ > in-da-ti	He lived with him/her
b+da+gub+∅ > ib-da-gub	He stood with it
ne+da+ġen+∅ > ì-ne-da-ġen	He came with them

Üsteki cedvelden bu örneği getiriyorum :

(1)mu + (2)da + (3)tuş + (4) ∅ > mu + da + tuş He sat with me
(1)men + (2)le + (3) tüş + (4) di > men+ le + tüşdi benle tüşdi(oturdi)

- burada tekce “tüş” ki “oturmak” menasin veriyür farklı gözükiyür, ama hetta “tüş-mek” sözinde haman sumerce sözcük biraz farklı kullanılıyür. Çün oturmakda bir tür “tüşmek” ve ona yokun hareket nezere alınrsa!!!
- sumerde bu cümle hapsi ekleyici ve birbirine “yapışık” olunca daha “4”ici kısım deyürmiyür. ama türkcde bu ekleyici iki yere bölündüğüçün bu iki parçanın birbiriyle irtibatı kesildiğiçün bezi şeyleri yeniden “tanıtmak” ehtiyac düyüyür, budurki “4” kısım “-di” halinde geliyür ta “feel”in encam tapmakın ve kimin terefinden encam tapmakın göstereyin. Yani “1” ve “2”ni yeniden belirtsin.

“-me-/-me-en” gibi, ki şimdiki “men”e beniyür

Burada gine şimdiki “men” ya “ben”, sözünün “arkeolojik” formalarının biriyle yüz-yüzeyük. Burada “-me-en” sözünün menasi; “men-em” ya “ben-em”dir:

The enclitic copula is conjugated, and its paradigm is that of the verbal subject (to be discussed shortly). Note that in this paradigm the 3rd person sg. serves for both personal and impersonal/collective subjects, while the 3rd person plural is reserved for personal subjects only.

THE ENCLITIC COPULA (§541-546; §108)

1	m + (e)n	>	-me-en	I am
2	m + (e)n	>	-me-en	you are
3p/i	m + Ø	>	-(V)m/-àm	he/she/it is; they are -am6 in OS
1	m + (e)nden	>	-me-en-dè-en	we are
2	m + (e)nzen	>	-me-en-zé-en	you are
3p	m + (e)š	>	-me-eš	they (personal) are

örnek :

ġá-e lugal-me-en I (emphasized) am the king
burada, “ġá'-e” = ben , “-me-en “ = -em/ben-em ve “lugal” = Hakan

é-bi ġá-a-kam That house is mine (lit. of me)
Burada; “e’ “ = ev , “-bi”= bu, “ġá'-a”= ben , “-kam” = -im (ben-im)

“(e)n” gibi ve “men”/”menim” ya “ben”/”benim” menasında

THE SUBJECT/PATIENT PARADIGM FOR PERFECTIVE (hamtu) VERBS (§279; 294-299)

A nominal chain representing the (intransitive) subject or (transitive) patient of a sentence stands in the absolutive case. This subject is also marked in the perfective verbal chain by a corresponding pronominal suffix, conjugated for person, number, and gender, placed after the root and any stem modifiers (discussed elsewhere), as follows:

THE SUBJECT/PATIENT PARADIGM FOR PERFECTIVE (hamtu) VERBS (§279; 294-299)

Sg	1	-(e)n	I, me
	2	-(e)n	you
	3	-Ø	he/him, she/her, it
Pl	1	-(e)nden	we, us
	2	-(e)nzen	you
	3p	-(e)š	they, them (personal) (also just -e in OS)
	3i	v-v	they, them (impersonal) (reduplication)

The contrast in the singular between 3rd and non-3rd persons is less startling if one recalls that in the present tense of English verbs a similar contrast exists, as in I/you go vs. he/she/it goes.

“ma-“ gibi ve “me-ne” ya “ba-na” menasında

gine bu söz yani sumercede “ma-“, ki herise yapıştırılmış halda sumercede tapiliyor, şimdiki azeri türkcesinde olan “men”= “ben” sözünün, arkeolojisinde tapılan sözcükünün bir ayrı deyişik formasıdır.

THE DATIVE PREFIX PARADIGM (§431-437)

sg.	1	ma-	to me
	2	-ra-	to you
	3	p -na- to	him, her
	3i	ba-	to it, them (impersonal)
pl.	1	me-	to us (attested in OB only)
	2	-e-ne-	to you (attested in OB only)
	3p	-ne-	to them (personal)

bu sözün sumerce kullanımıçun örnek:

ma-an-šúm	nu-ma-an-šúm	He gave it (not) to me
-----------	--------------	------------------------

(1) ma – (2) an – (3) šúm He gave it to me

(1) mene – (2) oni – (3) ver bana oniver-di

* Burada bir ekleyici cümle küçük ekleyici hallere bölünüyürken bezi şeyleri yeniden belirlemek mecburiyetinde kalıyor ve bunun için de serf olmak mecburdur ve (-di) sözi doğuluyor.

ama negative haline gelince sumerde onun elameti türkceye benziyür ve “Nu” denilir ki türkede “-mi-, -me- ve..” deniliyür. Sumerce “Nu-“ sözün başında geliyür ve feele mistekim yapışmıyor, ama türcede feelin tam ortasına geliyür buncaki şidiki türkcede bir sumer ekleyici cümlesi iki ya kaç ekleyici küçük cümlelere bölünüyür ve bezi şeyleri yeniden belirlemek zorunda kalıyor.(Nasıl ki önceden dedim)

Ama sumerce gibi uzun ekleyici cümle şimdiki türkcedede yapıla biliyür ama kullanılan türkce böylece yapmıyor. Şimdiki türkceyle mukaysede “Divan Luğat-ul Turk” daha uzun ekleyici cümle kullanıyor, ama zaman içinde türk edebiyati “arab” ve “fars” edebiyatiyle oturub-duruyurken , onların selikesine uykun, cümleleri uzun ekleyici halinden, çıkarmış ve küçük ekleyicilere bölmüşdür. özellikle şeerde Uruz Ölçüsü , esla ekleyici cümlelere uykun gelmiyür. Movlana buni bildikce “Farca” şeerde mecbur kalmışdır ve sonra “türkce” böylce şeer uslublaride, öylecede kolay olmamışdır ve çok zaman bu sözcükleri “arab ve fars” sözcüklerle katıştırmak mecbur kalmışlar ve ya onların gramatikin işleterek “ekleyicilik” halinin önün amaka çalışmışlar. Aynen şczde modern yazıcılarda “türkce” ekleyiciliğin kullanmamışlar ve bir tür Avrupa Dillerine uyğun ve “ekleyicilik” karşı bölünmüş cümlelerle yazı yazmışlar.

Bunların tersine, Sumerin yazısı tam ekleyicidir yani Hind-Avropa dillerinde deşik kelemelere bölünmüş bir uzun cümle ve bir kaç cümle yerine “sumerde” tekce bir “eklenilmiş keleme-cümle” görüyürüz. Yani eger bir Hind-Avropa cümlesinde bir zaman kaç defe/kere vorkulanırsa, Sumercede ve “Divan Luğat-ul Turk”de tekce bir defe vorkulanıyor ve oda “ eklenilmiş cümle-kelemenin” daha kısa ve etgili olmasına aparıb çıkarıyor. “Bu etkili dil kuruluşu, sumercenin 3000 yıllık yani İ.Ö. 100 yıllere gibi kullanılmasına aparıb çıkarmışdır. Sumer dili ve ekleyicilik tam S.M.S. gibi yazışmaktalara uyğun.”

ama şimdi gine “nu” konusuna kayıdırurum:

(1) nu – (2) ma – (3) an – (4) šúm He gave it (not) to me

(1) nu/yok – (2) mene – (3) oni – (4) ver bana oni ver-(1)me-di

* burada negative halinde sumerde sözün başında “nu” getiriliyür, ama haman “nu” sözi ş “me” gibi “fele” yaşıyor. Oda bunun için ki sumerde, çok ekleyici oluyorken bu ekleyici çok kalın haline geliyürdü odur ki şimdiki türkide haman bölünüyür ve bezi şeyler ikinci kisme geliyür mesela “NU” gibi ki feele başlıdır ve şimdi “-me-“ çönüşmüşdür ve artısı daha feele serf olmak ve tanınmak mecburdur.

sumerce, “nu-“ = yok , sözünün, şimdiki türkcede burakdığı iz:

“yok” menasında sözün sonunda:

“Heç-ne” sözünde “yok” yerinde.

“Bana-ne” sözünde “yok” yerinde.

ve “What” menasında sözün başında:

“ne-mene”, “Ney-çün”, “niye-göre”, “na-sıl”, “ne-gibi” ve “ne-me” sözünde ingilice “what” ve “which” yerinde. ama bu “ne”=what “sumer” devranındada gözükiyür ve “ne-mene” ve “ne-me” sumercede de vardır. buda gösteriyür ki aynı zamandada “nu” sözünün iki menaside bize gelib çatmıştır!!!

ve...

Bu araştırmanı ben tekce “Ğae” ve “Men” söziçün yaptım, ama aynen bu işi “sen”, “o”, “biz”, “siz” ve “onlar” içünde yapmak oluyor ve gerek tekce onların ekleyici gibiliklerinde göz önüne alak ve o hallardada onları araştırarak!!!

P.S. 1

Aşağıdaki menaları ben DANIEL A FOXVOG’ın kitabından aldım bezileri beni ikna etmedi özellikle bu menalar: dumu-zi-abzu < dumu-zi abzu+ak Good Child of the Abzu yani “dumu-zi” = “Good Child” ben oni, “dumu= çocuk ve tohum” ve oylece “zi = yaşamak ve yaşatmak” olmanın göz önüne alarak ve Tanrı Dumzi’nin “Akiti” bayramında “İnanayla” sevişib ve “Bereket Doğurduğun” bilerek bu menaları daha yukun biliyürüm :

(1) dumu-zi = yaşami doğurdan

(2) dumu-zi = yaşatan çocuk

ve şimdi DANIEL A FOXVOG’ın yazdığı menalar:

nin-ğır-su	<	nin ğirsu+ak	Queen of (the city) Ğirsu
nin-hur-sağ	<	nin hursağ+ak	Queen of the Mountains
nin-sún	<	nin sún+ak	Queen of the Wild Cows
inana	<	nin an+ak	Queen of Heaven
dumu-zi-abzu	<	dumu-zi abzu+ak	Good Child of the Abzu
ur-dnamma	<	ur namma+ak	Dog of (the goddess) Namma

P.S. 2

Eger sumerin uzun ekleyici cümleleri bölünmüş halde bir azca deyişiklerle bize gelib çatiyür, ama ne güzel ki sumerin “ küçük ekleyici” cümleleri bölünmemiş ve aynen bize gelib çatmışlar:

örnek:

(1)ama –(2) ni – (3) gin like her mother

(2)ana - (2) si - (3) gibi

saykılarla: Aref- Esmail Esmailnia